

Ако животинското у човешката душа — „всичко за мен, нищо за другите“ — вземе връх над човешкото у човека и над божественото у него, тогава завестливото око, бездъжното черво, крадливата ръка, лъжливата уста, отмъстителната душа, насърдени от моралното тъпоумие, всички заедно, под командата на човека-лъжец, жестоко се хвърлят в борбата за живот — и в борбата за плячкосване земните блага те, без да питат съвестта, заграбват всичко, що им попадне под ръка, за да създадат от благата на другите своето лично щастие.

Тук е грозното начало, кървавия печален край на всички борби, на всички междуплемени, международни кървави войни, които са ставали, стават, на веки-веков ще стават, ако евангелието на вълчето у човека не се хвърли в огъня да изгори, а на мястото му се настани евангелието на човешкото у човека.

* * *

Ако човешкото у човека — „толкова за мен, колкото и за другите“ — вземе връх над вълчето — „всичко за мен, нищо за другите“ — тогава завестливото око, бездъжното черво, крадливата ръка, лъжливата уста, отмъстителната душа ще мирясат, ще патаксат, ще млъкнат, ще се успокоят, веднаж ще винаги, а моралното тъпоумие от срам ще избега в гори телелейски, дето нито петли пеят, нито кучета лаят — ще отиде там, дето няма нито една, ни жива, ни мъртва, човешка душа . . .

И тогава ще настане царството на социалната правда, желано, проповедвано от светлите умове и благородните сърдца, мечтано от вековете, обещано, завещано от боговете.

Човешкото у човека е великото начало и блескавия край на възвишената, върховната, смисъл на семейното, общественото, училищното и държавно възпитание на новите поколения. Ако човечеството тръгне по тоя път на възпитанието, то сигурно ще се настани в царството на социалната правда, дето ще командова не вълчето, а човешкото у човека: „Толкова за мен, колкото и за другите“.

Царството на социалната правда ще дойде след дълбокия коренен пролом в държавната, обществената, политико-икономическа организация на днешното време, подарени на човечеството от вековете, изживени в кървави борби за плячкосване на земните блага — в търсене и намиране от народите място на земната кора под светлите и топли лъчи на слънцето — баща.

Великата всесветска война дойде и доведе със себе си желания, мечтания от вековете пролом. В неговият ум, в не-